

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ผิดกันเฉพาะหัวใจ

ก่อนจ้งหัน

พระวัดนี้กำลังออกเที่ยว ส่วนมากไปทางภาคเหนือ เราเสริม ไปๆ ภาคเหนือ เพราะเราเคยไปอยู่แล้วภาคเหนือ ถ้าไปทางนี้ก็ทางเมืองกาญจน์ ราชบุรีก็ทางด้านตะวันตก เหมาะ เราว่านั่น ราชบุรีเราก็ไป เมืองกาญจน์เราก็ไป ภาคเหนือก็ไปหมดแล้วแหละ ตั้งแต่เรียนหนังสือก็ยังเที่ยวชอกแซก จากนั้นก็ไปนู่นๆ เป็นที่เหมาะสมทั้งนั้น ไปเยอะพระวัดนี้ เราเห็นพระออกเที่ยวกรรมฐานเข้าป่าเข้าเขาเราออกพอใจ เพราะศาสนาพาดำเนินมา อย่างนั้น วัดนี้ออกเยอะนะ เข้าป่าเข้าเขาเข้าภูพานา เราก็กำชับกำชาไปด้วย สอนด้วยย่อๆ ให้ไปปฏิบัติตนเอง

ถ้ายังมีผู้แสวงหาอยู่ ธรรมเป็นของมีอยู่แล้วตั้งเดิมตั้งกับตั้งกาลปีกาลไหนๆ จนคำนวณไม่ได้เลยยาวนานเท่าไร แต่ไม่มีผู้ค้ำชูเชี่ยชูดคั้นหามาเป็นประโยชน์ หรือเป็นสิริมงคล มหามงคลแก่ตน ธรรมก็เหมือนกับแร่ธาตุต่างๆ ผังจมอยู่ในแผ่นดิน เขี่ยไปย่ำมาอยู่ อย่างนั้นไม่เกิดประโยชน์อะไร แต่ผู้มีความฉลาดค้ำชูเชี่ยชูดคั้นเอาแร่ธาตุต่างๆ มากี่มาเป็น ประโยชน์มากมาย นี่แร่ธรรม ธรรมธาตุก็อย่างนั้นเหมือนกัน มีอยู่อย่างนั้นเหมือนสิ่งอื่นๆ ที่ไร้ค่าไร้ราคา อันนี้มีค่ามีราคามีอยู่เช่นเดียวกัน แต่ผู้โง่ผู้ฉลาดมีสองประเภท ผู้โง่ก็หาเอา ตั้งแต่บุตรแต่คุณ ผู้ฉลาดก็หาเอาตั้งแต่สมบัติเงินทองที่ดีๆ อรรถธรรมนั้นละ

สมบัติเงินทองแปรได้สองสภาพ แยกไปทางดีก็ได้ พาให้เจ้าของล่มจมก็ได้ ถ้าเจ้าของประมาทเสียอย่างเดียว ถ้าเจ้าของฉลาดสิ่งนี้หนุนให้ขึ้นถึงนิพพานได้นะไม่ใช่ ธรรมดา แปรได้ทั้งนั้น ของต่ำให้เป็นของสูงได้ ของสูงกลับมาเป็นของต่ำ กตเจ้าของจมลงในนรกก็มี อันนี้ไม่แยกออกละ ให้ไปแปลเอา วันนี้พูดเพียงเท่านั้น จะให้พร

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้พอฉันเสร็จแล้วก็เอาของไปส่งโรงพยาบาลเกษตรสมบูรณ์ ตะวันตก อำเภอกุเชียวไปอีก ๒๐ กิโลเมตร ก็ไม่ไกลนัก จากเกษตรสมบูรณ์มาถึงวัด ๒ ชั่วโมง ๑๐ นาที ตัดมาทางชุมแพ หนองบัวลำภู เข้านี้เลย เวลาไปก็ไปทางสายขอนแก่น เพราะไปเอาไก่ที่เขาสวนกวาง ถึงจะอ้อมบ้างก็ไม่เป็นไรเราต้องการไก่ ได้ไก่แล้วก็ไปทางชุมแพ ถ้าไปทาง

หนองบัวลำภูก็ใกล้กว่ากันเยอะ ระยะนี้มักจะให้โรงพยาบาลอย่างน้อยโรงละหมื่น ๆ ไปถามสภาพอะไรต่ออะไรแล้วก็ให้ อย่างเมื่อวานนี้ก็ให้หมื่นหนึ่ง ตอนเราไปเห็นเขาเรียไรกัน หรือไม่เรียไรก็ไม่รู้ แต่เห็นมีถุงหนึ่งยื่นอยู่ตามนั้น ตอนเรายังไม่ได้ให้เงินนะ เขาคงจะเรียไรถวายเรา นาน ๆ เราจะไปที่หนึ่ง คงเป็นอย่างนั้น

เมื่อวานนี้โรงพยาบาลคนแน่นหมด โห มันยังงมงดูไม่ใช่คนไข้ ไอ้ ทราบว่า หลวงปู่จะมาใคร ๆ ก็อยากมา เลยโรงพยาบาลนั้นเต็มหมดเมื่อวานนี้ เลยไม่ทราบว่าคนไข้ มีหรือไม่มี มีแต่พวกชาวบ้านมาจากไหน ๆ แล้วก็นายอำเภอ มาเต็มหมดเลย พอเขาเอา ปัจจัยมาแล้วเราก็มารู้ว่า เขา พากันนับ แล้วก็บอกคนของเราให้เอาเงินมาหนึ่งหมื่น เงินของเขาได้ ๗ พัน เออ พอดี นี่หนึ่งหมื่น นั้นเจ็ดพัน นี่ท่านทั้งหลายมีศรัทธาบริจาคหลวงตา หลวงตาก็มีศรัทธาบริจาคเพื่อโรงพยาบาล อนุโมทนาเอานะ ต่างคนต่างสาธุ เมื่อวานนี้ โรงพยาบาลจึงได้หมื่นเจ็ดพัน เตียนนี้ไปที่ไหนมักจะให้โรงละหมื่น ๆ สงสาร บางแห่งก็เพิ่ม ถ้าอยู่ไกล ๆ ลึก ๆ ลับ ๆ ก็เพิ่ม เช่นอย่างหมื่นห้า ให้

ไอ้ เป็นยังไงพูดไม่ถูก ถ้าพูดออกมาเขาก็จะว่าเราเป็นบ้า พูดถึงเรื่องความเมตตา มันพูดไม่ถูกเลยในหัวใจนะ มันนิ่มไปหมดทุกหย่อมหยู้เลย พูดอะไรพูดไม่ถูกแต่เจ้าของ ไม่สงสัย เป็นในหัวใจไม่มีอะไรสงสัยเลย แต่เราจะแยกออกไปพูดนี้ไม่ค่อยถูกและไม่ถูก ความเมตตาไม่ใช่อะไรนะ คือความเมตตาทั้งนั้น สงสาร มีแต่จะให้ ที่จะเอาไม่เห็นคิดนะ เจียบเลย แต่มันก็มาของมันเรื่อย ๆ นะละ ว่าคิดจะเอาไม่เห็นคิดนะ แต่ที่จะให้มันตลอดเลย เพราะความสงสารมันดึงออก ที่จะเอาไม่เห็นมีในใจ เมื่อทางเข้าทางออกมีมันก็ต้อง เข้าต้องออก เราทานลงไปนี้ทางออกทางเข้ามันก็มี

เราจึงได้พูดให้ฟัง เปรียบเหมือนประตู เราเปิดประตูน้อย สิ่งที่อยู่จากนั้นก็ออก ได้น้อย เปิดกว้างออกไป ที่ออกได้กว้างออกได้มากมันเข้ามาก็มาก เปิดกว้างมากออกมาก เข้ามาก เอ้า ที่นี้ไม่ให้มันออก ปิดไว้เลย มันเลยไม่เข้า เข้าใจไหม คนตระหนี่ปิดไว้เลย ทางออกไม่ให้มี มีแต่จะเอาทำเดี๋ยวมันเลยไม่ได้ นู่นไปแห่งผากอยู่ชาติหน้า เห็นไหมล่ะ เปิดกว้างเท่าไรออกมากเท่าไรยิ่งเข้ามา ๆ เวลาแคบเข้ามา เข้าได้น้อยออกได้น้อย ปิดปุ๊บไม่ให้มันออก มันเลยไม่เข้า นั้น มันสวนกัน

เรื่องกรรมใครเชื่อได้ง่าย ๆ โลกจึงไม่เชื่อกันว่าการทำบุญทำบาปได้บุญได้บาป หรือ ไม่ได้บุญได้บาป นี่จอมปราชญ์นะไม่ใช่คนโง่ เรียกว่าจอมปราชญ์ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ สอนจุดเดียวกันทั้งนั้น สัพพปัสส อกรรม กุสลสสุปสมุปทา สจิตตปริโยทปนํ เอตํ พุทธานุสาสนํ นี่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ทุกพระองค์นั่นเองคำว่าทั้งหลาย การไม่

ทำบาป หนึ่ง การทำบุญทำกุศลให้ถึงพร้อม หนึ่ง สุตทำยก็ไปรวมที่ การทำจิตของตนให้ ผ่องใสและบริสุทธิ์ หนึ่ง นี้เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย สอนอย่างเดียวกันหมด อันนี้มีมาตั้งแต่เดิม จอมปราชญ์เป็นผู้รู้มา ไม่ใช่คนโง่ไปรู้มา มาสอนจึงสอนแบบจอมปราชญ์ ไม่มี ความผิดพลาดประการใดเลย

ใครจะลบล้างขนาดไหนก็ไม่สูญไปไหนความจริง ความจริงนี้ลบลบไม่สูญ สิ่งที่ลบก็คือ กิเลส นั่นแหละ กิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกันแต่ไหนแต่ไรมา อยู่ในหัวใจของสัตว์โลกนี้ ถ้าโง่ ต่อมันมันก็เอาไปกินหมดเลย ถ้าฉลาดกว่ามันก็แยกมาๆ ส่วนนี้ส่วนนั้นได้ ส่วนนอกส่วน ใน แยกไปได้ทั้งสองเลย อธิ นนฺทติ อยู่ในโลกนี้ก็รื่นเริงบันเทิง สมบูรณ์พูนผล เป็จ นนฺทติ ละโลกนี้ไปโลกหน้าก็รื่นเริงบันเทิงสำหรับคนบุญ แนะ ทีนี้ตรงกันข้ามอีกแหละ อยู่ในโลกนี้ก็เดือดร้อน ไปโลกไหนๆ ภพใดก็เดือดร้อน เพราะการทำบาป มันเป็นความชั่ว สำหรับตัวเรา

ทำบาปทำบุญไม่มีที่ลับที่แจ้ง อยู่กับเจ้าของผู้ทำ ทำปั๊บเป็นแล้ว ไม่นิยมว่ากลางวัน กลางคืนที่แจ้งที่ลับ เปิดเผยอยู่ในตัวเองในการทำ ผลจึงเปิดเผยในการรับไว้อยู่ในหัวใจ เป็นอย่างนั้น นี่จอมปราชญ์ท่านสอนไว้ทั้งหมด เรียกว่าไม่เคยเลื่อนคลาด ไม่ผิดเลย รวมแล้ว เรียกว่าสวากขาตธรรม ที่เราว่า สุวากขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาค เจ้าตรัสไว้ดีแล้ว ตรัสไว้ชอบแล้ว หน้าที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่มี แปลว่าอย่างนั้นแหละ เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ตรัสไว้ดีแล้วทุกอย่าง ใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยไป เลยถ้าออกจากธรรมพระพุทธเจ้าแล้ว บาปเป็นบาปจริงๆ บุญเป็นบุญจริงๆ ลบลบไม่สูญ ที่ แจ้งที่ลับไม่มี เปิดเผยอยู่กับการกระทำของตัวเอง บาปบุญก็เปิดเผยอยู่ในจิตใจนี้แหละ เกิดขึ้นที่นี้ เพราะนี่เป็นเหตุ ผู้สร้างบาปสร้างบุญ ผลจะเกิดขึ้นที่นี้ ไม่ได้เกิดขึ้นที่ดินฟ้า อากาศฟ้าแดดดินลมที่ไหน เกิดที่นี้ เวลามาทุ๊กก็มาทุ๊กที่หัวใจ ไปภพใดแดนใดก็ทุ๊กที่ หัวใจ ที่อวัยวะของตนครองอยู่นั้นกระเทือนไปหมด เป็นความสุขก็เหมือนกัน ไปที่ไหนก็ เป็นสุข รื่นเริงบันเทิง กระเทือนไปหมดในความสุขทั่วสรรพางค์ร่างกาย นั้น กระเทือนไป หมด

ท่านจึงสอนให้ละบาป บำเพ็ญบุญ นี้เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย สาม บทนี้เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ตายตัวด้วยกัน สุตทำยก็ว่า สจิตฺตปริโยทปนํ ทำจิตให้ผ่องใสถึงความบริสุทธิ์ แนะลงนั้น สุตทำยถึงความบริสุทธิ์แล้วหมด บริสุทธิ์แล้ว หมดโดยประการทั้งปวง เรายังไงขออย่าให้เชื่อความคิดความเห็นของตัว ให้เอาธรรมของ พระพุทธเจ้าที่แม่นยำตายตัวแล้วนี้เข้ามาวัด อันไหนที่ควรละ มันไม่อย่ากละฝึนละ อันไหน

ที่เป็นความดิบความดีมันไม่ยากทำ ฝืนทำลงไป อันใดที่เป็นความชั่วมันอยากทำ ไม่ทำ ฝืนกัน นี่เรียกว่าการรักษาตัว ต้องรักษาอย่างนั้น

ไม่ใช่เห็นอะไรก็คว้ามั้บ ๆ ไม่คำนึงเหตุผลต้นปลายผิดถูกดีชั่ว ผลก็มารวมอยู่ที่ตัวผู้ ไม่คำนึงนั้นแหละไม่ไปไหน ความโง่อยู่ที่นั่น ไม่คัดเลือก กว้านเอา ๆ ครั้นมาแล้วก็เจ้าของ รับเคราะห์หมด นั้น ระวังให้ดีนะ เรื่องธรรมอันนี้จะละเอียดเข้าไปทางจิตตภาวนา ที่จะทำ ให้ละเอียดในสิ่งเหล่านี้มาก พระพุทธเจ้าตรัสรู้ก็เพราะภาวนา พระสงฆ์สาวกทั้งหลายตรัสรู้ ก็เพราะภาวนา แม้ความรู้ไม่เหมือนพระพุทธเจ้า ก็เป็นความรู้ของลูกศิษย์ที่มีครู พอกับ ลูกความรู้ตามกันไป ถึงไม่กว้างขวางอย่างพระพุทธเจ้าก็ยืนยงได้เลย

นี่ละจิตเวลาได้เปิดเผยออกแล้วมันรู้เต็มส่วนของมัน หนูก็รู้เต็มภูมิของหนู ช้างก็รู้ เต็มภูมิของช้าง หัวใจดวงนี้ว่าสนาบารมีต่างกัน รูปร่างกลางตัวเป็นอย่างหนึ่ง จิตใจนี้เป็น อย่างหนึ่ง จึงต้องได้อบรมจิตใจ ให้พากันระมัดระวังรักษาใจของตนให้ดี อย่าปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวตามความอยากความทะเยอทะยาน ไม่ใช่ของดี สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของกิเลสลาก ไป ๆ เพราะกิเลสมันคล้องตัวในการลากสัตว์ทั้งหลายให้จมลง ๆ ที่จะลากขึ้นไม่มีในกิเลส ตัวใด มีแต่ธรรมทั้งนั้นลากขึ้น ๆ กิเลสลากลง ทั้งสองนี้อยู่ในหัวใจของเราเอง มีธรรมเป็น เครื่องวัดดวง เป็นเครื่องเลือกเฟ้น ถ้าอะไรไม่ดี ถึงอยากจะคิดอยากจะทำอยากจะพูดก็ไม่ พูด ถ้าดีควรพูดพูดเลย ควรทำให้ทำไปเลยถ้าดีแล้วดีทั้งนั้น คิดว่าดีแล้วตามอรรถธรรม สอนไว้อย่างนี้แล้วทำ ถึงยากลำบากก็ทำ

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตะเกียกตะกาย เป็นตัวอย่างของโลกมาเป็นอย่างดี ความ สละเป็นสละตายไม่มีใครเกินพระบรมโพธิสัตว์ จนมาเป็นศาสดาได้ เรียกว่าสละเป็นสละ ตายมาตลอดตั้งแต่ปรารถนาพุทธภูมิ ความอดความทนทุกแง่ทุกมุมรวมอยู่ในนั้นหมดเลย เพราะฉะนั้นการสอนโลกจึงเป็นแบบฉบับได้ทั้งหมดเลย ไม่มีแบบฉบับใดที่เสียหาย ท่าน ดัดแปลงของท่านจนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลามาสอนโลกก็สอนตามที่รู้ที่เห็นโดยถูกต้อง แม่นยำแล้วนั้น จึงไม่มีผิด เรียกว่าสาวกชาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ พากันตั้งอกตั้งใจ ปฏิบัติดีนะ

เวลานี้โลกหนาแน่นด้วยกิเลสตัณหา หนาแน่นจริง ๆ จนกระทั่งอดหนาระอาใจ เรา ตัวเท่าหนูมันก็ทนไม่ได้ รู้สึกอดหนาระอาใจเหมือนกัน แต่ก็ทนเอา ผู้ดียังมีอยู่ เนอะ ถึงจะ ยากลำบากลำบาก ค่อยเขี่ยขุดค้นลำบากลำบากก็ตาม ของดียังมีอยู่ ได้เท่านี้ก็ยังมีดี ถึงขุด สละเวลาล่าเวลาสละกำลังวังชานาดไหน ของดียังมีอยู่ก็เจอได้คุ้มค่ากัน ๆ อย่างนั้นแหละ

เราจะเห็นแต่ว่าทำอะไรก็ลำบาก ๆ การทำบุญสุนทานต่าง ๆ การกุศลทุกแง่ทุกมุม กิเลสมันบอกว่าเป็นของทำยากลำบาก ไม่อยากให้ทำ

อย่างพระพุทธเจ้าแสดงไว้ เวลาพระเทวทัตบอกพระอานนท์มา ให้ไปบอกพระพุทธเจ้าว่า ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเรากับพระพุทธเจ้าแยกกันอยู่แล้ว จะไม่เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้าต่อไป แยกแล้วพระเทวทัตก็นำบริษัทบริวารออกไป ผู้ที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่อะไรก็ติดตาม บวชใหม่ยังไม่เข้าอกเข้าใจก็แตกไปกับพระเทวทัต ฟังว่า ๕๐๐ องค์ แล้วก็ให้ไปบอกพระพุทธเจ้าว่า เวลานี้เราแยกตัวจากพระพุทธเจ้าแล้ว เป็นคนละสัดละส่วนแล้ว พระอานนท์ก็มากราบทูลพระพุทธเจ้าตามที่ว่านี้แหละ

พระพุทธเจ้าถึงแสดงขึ้นโดยธรรมสังเวชว่า เราก้เรียนมานานแล้วมันลึมนะ สุกรานี อสารุณี อตตโน อหิตานี จ กรรมที่ไม่ดีด้วย ไม่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย สัตว์ทำได้ง่าย ยั เว หิตมจ สาธมจ ตั เว ปรมทุกกริ ส่วนกรรมใดที่เป็นประโยชน์ด้วย ดีด้วย กรรมนั้นสัตว์ทำได้ยากอย่างยิ่ง นี่เป็นพระพุทธพจน์ ปลงขึ้นด้วยธรรมสังเวชในเวลาพระอานนท์ไปทูลท่านให้ทราบว่พระเทวทัตแยกตัวออกแล้ว พระองค์ก็ทรงเปล่งพระวาจาออกมา ว่า กรรมที่ไม่ดีและไม่เป็นประโยชน์แก่ตนนี้สัตว์ทำได้ง่าย แต่กรรมที่ดีที่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย ดีด้วย สัตว์ทำได้ยากอย่างยิ่ง

เราก้จำไว้แบบนี้ มันก็ยังไม่ลึมนาน พอพูดมาสัมผัสมันก็ออกมาอย่างนี้ละ ปรียติ มันลึมนไปมากมายแล้ว คือความชั่วนั้นทำได้ง่าย แผลออกแล้วนะ ความดีนั้นทำได้ยาก นี่พูดถึงทั่ว ๆ ไป ทีนี้แยกออกมา คนที่ทำความดีจนปรากฏในนิสัยใจคอแล้ว ทำความดีค่อยง่ายขึ้น ๆ เวลาจิตดีขึ้นเท่าไร ๆ ทีนี้ทำความดีนี้ลึนไปเลยทีเดียว ยิ่งเข้าไปในจิตตภาวนาแล้วไหลไปเลย ฟุ้ง ๆ เลย นี่ทำได้ง่ายขึ้นนะ เบื้องต้นทำได้ยากอย่างนั้น ต่อไปง่ายขึ้น ๆ ต่อไปไหลลื่นเลยเชียว

ทีนี้การทำความชั่ว คนที่เคยทำความชั่ว ทีแรกเห็นเขาทำก็ทำตาม บางทีถูกบังคับให้ทำบ้าง ครั้นต่อมาเจ้าของก็เป็นตัวของตัวขึ้นมา เขาไม่พาทำเราก้ทำเองได้ ต่อมาเป็นหัวหน้าโจรทำได้สบายเลย นี่ก็ลึนลงเลยทางนรก ท่านก็บอกไว้อย่างนั้น นี่มีในธรรมทั้งนั้น การทำบาปทำได้ง่าย แต่การทำบุญนี้ทำได้ยาก ในเบื้องต้นยากอย่างนั้น ๆ ต่อไปก็ลึนไปเลย แต่การทำบาปนี้ลึนเรื่อยไปเลย ทีแรกก็มีผู้ฝึกผู้สอน บางทีนี้บีบบังคับบ้างไม่เคยทำหัวหน้าเขาให้ทำก็ต่อทำ ครั้นต่อไปรู้เรื่องราวแล้วทีนี้ไม่มีหัวหน้า เราเป็นหัวหน้าเสียเอง ทำให้จำเอานะ แล้วสุดท้ายก็เราจม

ธรรมท่านสอนไว้อย่างนี้ให้เอามาสอนตัวเองนะ ใจนี้จะเป็นผู้รับทั้งดีทั้งชั่ว ทุกภพทุกชาติไม่มีอะไรรับ มีใจดวงเดียวนี้เป็นผู้จะรับตลอดไป ถ้ายังมีบาปก็ได้รับบาป บุญมีก็รับบุญไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งบุญและบาป หมดยุคโดยสิ้นเชิงแล้ว เรียกว่าเป็นพระอรหันต์ล้วน ๆ อันนั้นจิตใจท่านไม่รับแล้ว ทั้งบาปทั้งบุญละหมดโดยสิ้นเชิง นั่นเรียกว่าพ้นสมมุติแล้ว ละหมด บาปและบุญเป็นสมมุติ บุญเป็นบันไดก้าวเดินขึ้น พอถึงบ้านแล้ว บันไดก็ปล่อย บุญกุศลทั้งหลายไปรวมอยู่ที่ธรรมชาติความบริสุทธิ์ที่สุดส่วนล้วน ๆ เลย นั่นบุญกุศลนี้หนุ ๆ พอไปถึงที่แล้วบุญกุศลเป็นสมมุติก็หมดปัญหาไป ธรรมชาติที่เป็นวิมุตติคือเป็นบ้านเป็นเรือนแล้วอยู่บ้านอยู่เรือน บันไดคือบุญกุศลก็ปล่อยกันไป

อย่างที่เรารู้อันนั้นขึ้นเรือนขึ้นมา นี่พอไปถึงบ้านแล้วใครจะไปกอดบันไดอยู่ใช่ไหมละ ถึงบ้านแล้วก็ต้องปล่อยบันได นี่ถึงธรรมชาติเรียบร้อยบริสุทธิ์เต็มที่แล้วก็ปล่อยทั้งบุญและบาปหมดโดยสิ้นเชิงในหัวใจ ให้พากันจำเอาไว้ นั่นละที่สุดของทุกข์หมดโดยสิ้นเชิงจะไม่มีเหลือ เวลาจิตได้หลุดพ้นแล้วหมด ส่วนธาตุชั้นนี้เป็นธรรมดาเพราะธาตุชั้นนี้เป็นสมมุติ สิ่งทั้งหลายเป็นสมมุติ เข้าติดต่อกันสื่อสารกันได้ตลอด เจ็บไข้ได้ป่วย ปวดหัวตัวร้อน มีอยู่เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ไม่ได้ผิดกัน

ผิดกันเฉพาะที่หัวใจ ใจดวงนี้เป็นธรรมชาตินั้นแล้วถึงจะอาศัยอยู่ในร่าง บังคับให้เป็นเหมือนร่างเหมือนสมมุติก็เป็นไปไม่ได้ เพราะเป็นอฐานะ สุดวิสัยที่จะเป็นไปได้แล้ว เวลาที่มีร่างอยู่ท่านก็ปฏิบัติตามโลกทั้งหลายนี้ ธาตุชั้นนี้มีอยู่ อะไรดีว่าดี อะไรไม่ดีว่าไม่ดี ๆ ก็เหมือนกับโลกทั่ว ๆ ไป เป็นแต่เพียงว่าจิตใจท่านไม่ซึมซาบดีและชั่ว ชอบหรือไม่ชอบ ก็มีแต่ชั้นนี้ มีความรู้ชั้นหนึ่งที่ประจำชั้นนี้ พาให้ชอบอันนั้น ไม่ชอบอันนี้ นี่คือความรู้ อันนั้นมันแทรกอยู่ในประสาท เป็นความรู้ประจำชั้นนี้

อันนี้จะเป็นผู้รับทราบ เป็นผู้บอก อันนี้ไม่ชอบ อันนั้นชอบ อันนี้ชอบ คือความรู้ของชั้นนี้เองที่แทรกอยู่ในชั้นนี้ ประสาทส่วนต่าง ๆ ความรู้นี้จะแทรกไปหมดเลย อะไรชอบไม่ชอบจะบ่งบอกในชั้นนี้ ๆ แต่ไม่เข้าถึงจิต เรียกว่าความรู้ที่ความรู้ในชั้นนี้ที่ใช้อยู่ในชั้นนี้ เราใช้ความรู้ประเภทนี้อยู่ในชั้นนี้โดยหลักธรรมชาติ ท่านไม่ได้จัดแจงตกแต่งอะไรให้เป็นความรู้เช่นนั้น ใช้อยู่ตามประสาทส่วนนั้นท่านไม่ได้ว่า มันเป็นมาดั้งเดิมแล้ว จิตที่ถอนตัวออกแล้วอันนี้ก็ยังมีอยู่ตามเดิม ท่านก็ใช้อยู่จนกระทั่งถึงวันท่านนิพพาน พอนิพพานแล้วความรู้กับชั้นนี้ก็ไปพร้อมกัน ดับพร้อมกัน ความบริสุทธิ์ก็ออก

เรียนให้มันรู้ซิ มันรู้เองนะ พุดแล้วสาธุไม่ได้ทูลถามพระพุทธเจ้า พอเข้าไปเจอแล้วมันสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน จะไปถามกันหาอะไร จิงว่าธรรมของพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ

น้ำ ไม่ได้มีกาลสถานที่เวล่ำเวลาว่าใกล้ว่าไกล ว่านานว่าช้าอะไร พอใครเจอเข้าไปปีบนี้สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันหมดเลย ดังพระอรหันต์ตรัสรู้ปั้งเข้าไปกับพระพุทธเจ้าทั้งหลายทุกพระองค์ว่างั้นเลย สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันหมด จะแยกเป็นพระพุทธเจ้าองค์ใดไม่ได้เลย เหมือนน้ำในมหาสมุทรจ่อลงตรงไหนเป็นมหาสมุทรเหมือนกันหมด สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ทีนี้จิตที่ผางเข้าไปถึงถึงวิมุตติหลุดพ้นด้วยกันแล้วก็ก็เป็นแบบเดียวกันหมด สด ๆ ร้อน ๆ อย่างนั้นเอง เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ (สาธุ)

(อุทิศส่วนกุศลให้คุณอาภัพคุณอาสะใภ้ที่ตายไปแล้วเจ้าคะ) ตั้งใจอุทิศนะเจ้าของ เป็นผู้ให้ทาน อุทิศสุส แปลว่าเจาะจง เฉพาะคนนั้น ๆ ๆ อุทิศสุส หรืออุทิศ แปลว่าเจาะจง บ่งเฉพาะเข้าไปเลย

ผู้กำกับ หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยรายวันประจำวันนี้ หัวข้อเรื่องว่า *ใคร ๆ ก็ทว่า มหาเถรสมาคมอ่อนปวกเปียก* (จะไม่อ่อนปวกเปียกยังไง มหาเถรสมาคมก็เป็น เครื่องมือของมหาโจรนั่นนะ จะไม่อ่อนปวกเปียกอะไร มีความหมายอะไรมหาเถรสมาคม พระสงฆ์ไทยไม่ยอมรับ ว่างั้นเลย เพราะพวกนี้เป็นพวกเดียวกันกับมหาโจรปล้นชาติปล้น ศาสนา พระมหากษัตริย์ไปด้วยกันนี้เลย พูดอย่างจิ้ง ๆ อย่างนี้เรา เอ้าว่ามาจะตอบ)

การบริหารคณะสงฆ์และการพระศาสนา พุทธบริษัททั้งหลายได้ฝากความหวังไว้กับ มหาเถรสมาคมซึ่งเป็นองค์กรบริหารสูงสุดของคณะสงฆ์ไทย และนานมาแล้วที่มีหลายเรื่อง หลายประการที่แสดงให้เห็นว่า มหาเถรสมาคมมีสภาพอ่อนปวกเปียกไม่สามารถบริหาร การคณะสงฆ์และการพระศาสนาให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นได้(ฟัง อ่อนปวกเปียกเมื่อไม่ สามารถอย่างนั้นแล้ว ก็ควรลาออกเสีย อย่าให้ถูกขับไล่เลย มันเสียเกียรติมหาเถรสมาคม ให้ลาออกเสียดีกว่าถูกขับไล่ เอ้าว่าไป เราจะคอยแทรก)

นับเป็นปัญหาที่เจ้าคณะพระสังฆาธิการ และพระภิกษุสามเณรระดับล่างทั้งสังฆ มณฑลต่างเกิดความอดทนระอาใจ แต่ก็ไม่สามารถจะเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาแก่ มหาเถรสมาคมได้ จึงต้องจำทนยอมรับคำสั่งหรือมติที่ออกมาจากมหาเถรสมาคมโดยไม่มี ข้อแม้

ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่คณะสงฆ์และการพระศาสนาทุกปัญหา ล้วนเกิดจากการพิจารณา ในที่ประชุมแทบทั้งสิ้น นับตั้งแต่การแจ้งวาระการประชุมที่บางเรื่องถูกส่งถึงมือกรรมการ มหาเถรสมาคมแต่ละรูปเพียง 1 หรือ 2 วันเท่านั้น และเรื่องสำคัญบางเรื่องก็ไม่มีแจ้ง ให้ทราบก่อนล่วงหน้า ส่วนการพิจารณาเพื่อลงมติใดๆ ก็ไม่มีการแสดงสังฆามติที่เป็นไป แบบประชาธิปไตย คือ เป็นมติของเสียงข้างมาก ?

เสนอเอง ลงมติเอง เออเอง ทุกครั้ง !!(นั่นแล้ว จึงเรียกว่าอย่างน้อยเรียกว่าอ่อนปวกเปียก มากกว่านั้นควรลาออกเสีย อย่าให้ถูกไล่ มั่นชายชี้หน้ามหาเถรสมาคม เอ้าว่าไป)

ปัญหาใหญ่ๆ ที่เกิดแก่พระศาสนาและการคณะสงฆ์ในปัจจุบันนี้ คงต้องยอมรับว่าเกิดขึ้นเพราะกรรมการมหาเถรสมาคม ไม่กล้าที่จะเสนอข้อคิดเห็นให้แตกต่างไปจากความเห็นของประธานหรือผู้ใกล้ชิดกับองค์ประธานในที่ประชุม(ประธานคือใคร ประธานเป็นพระเช่นไร แล้วพวกนี้เป็นยังไงถึงวิ่งตามประธาน เอาไปพิจารณาอีกอันนี้ เรายังไม่ตัดสินด้วยปากของเรา ให้ส่วนรวมพิจารณาเอง ประธานเป็นเสือใหญ่ พวกนี้เป็นเหมือนวัวๆ มันก็กลัวเสือละซี เอ้าว่าไป) เรื่องเกือบทุกเรื่องที่ถูกขงเข้าพิจารณาจึงเป็นมติออกมาดังที่เห็น

ยกกรณีตัวอย่างให้เห็นชัดๆ ก็ได้ กรณีเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาแต่งตั้ง พล.ต.ท. อุดม เจริญ ให้เป็นที่ปรึกษามหาเถรสมาคมโดยไม่มีการกำหนดวันหมดอายุ เรื่องนี้ก็ไม่มีกรรมการมหาเถรสมาคมรูปใดที่จะกล้าแสดงความคิดเห็นคัดค้าน ทั้งๆ ที่ต่างก็รู้กันดีว่า พล.ต.ท.อุดม ไม่มีความรู้ในเรื่องของพระศาสนา หรือถึงจะพอรู้อยู่บ้างแต่ก็เทียบไม่ได้กับพระเถระที่มีความรู้ระดับ ป.ธ. 5 ป.ธ. 9 หรือพระเถระที่จบปริญญาทางพุทธศาสตรบัณฑิต หรือพระเถระที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะพระสังฆาธิการ(พลโทอุดมนี้ถูกขับไล่ออกจากสำนักงานพุทธศาสนาแล้ว มันก็เสือกเข้ามาแอบกินอยู่ในมหาเถรสมาคม ก็มันพวกเดียวกัน ไม่เป็นพวกเดียวกันรับกันไม่ได้ เด็กอมมือเขาก็รู้ ว่าพลโทอุดมนี้มีความผิดพลาดขนาดไหน ถึงขนาดได้ไล่ออกจากสำนักงานพุทธศาสนา แล้วมันกลับเข้ามาเป็นที่ปรึกษาหารือของมหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมเป็นมหาเถรสมาคมประเภทใด จึงต้องรับคนประเภทนี้ไว้ เด็กอมมือเขาก็รู้ เพราะฉะนั้นจึงว่ามหาเถรสมาคมนี้ว่าอ่อนปวกเปียกให้ลาออกเสีย ดีกว่าที่ถูกขับไล่แล้วค่อยลาออก ก็มีเท่านั้น)

ใครเหมาะสมกว่าใครระหว่าง พล.ต.ท.อุดม กับพระเถระผู้มีภูมิรู้ภูมิธรรม ??(ก็มันพวกเดียวกัน มันจะไปไหนพวกเดียวกัน)

แล้วเป็นมติแต่งตั้งออกมาได้อย่างไร ?

นี่ละคือความอ่อนปวกเปียกของมหาเถรสมาคม !(มันหมดสาระทุกอย่างแล้วมหาเถรสมาคมเวลานี้ พระสงฆ์ไทยเราผู้มีศีลมีธรรมไม่ยอมรับ ว่างั้นเลย ถ้ายอมรับก็อาจจะเป็นเทวทัตพวกเดียวกันทั้งนั้นแหละ พวกที่เป็นฝ่ายที่ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่ยอมรับ ดีชั่วท่านรู้อยู่ทุกคน อันนี้มันไม่ได้ยอมรับในทางเหตุทางผลอะไร มันบินไปตั้งแต่เรื่องอ้นธพาล

เรื่องมหาโจร กำลังปล้นชาติ ศาสนาอยู่เวลานี้ ลูกกลมเข้าไปถึงพระมหากษัตริย์นั้นด้วยนะ มันหากเป็นไปตามแขนงของมันนั่นแหละ เอ๊วว่าไป)

อีกกรณีตัวอย่างหนึ่งที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่อยู่ในปัจจุบันก็คือ การเสนอต่อที่ประชุมให้พิจารณาลงมติปลดพระราชพงศวลุฒาจารย์ ออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร โดยอ้างว่าเพื่อปลดเปลื้องภาระด้วยความมีอายุมาก ซึ่งเรื่องนี้ไม่ได้บรรจุเข้าเป็นวาระปกติ ไม่ได้กำหนดเป็นวาระการประชุมเพื่อให้กรรมการมหาเถรสมาคมทุกรูปได้รับทราบก่อนล่วงหน้า แต่ถูกนำเข้าอย่างฉุกฉลุกรุก เข้าเป็นวาระจรหรือที่เรียกว่าเป็นวาระเร่งด่วน ขณะที่กำลังจะหมดเวลาการประชุม(เร่งด่วนอะไร ผู้ป่วยเวลานี้ใครป่วยหัวหน้าใหญ่ป่วยอยู่ ไม่ควรแล้วหรือที่จะลาออกจากเรื่องนี้ หากก็ซำรุด อะไรก็ซำรุดแล้วทำไมไม่พูดถึง ไม่แก่หรือขนาดนั้นแล้ว จะไปหาแต่คนอื่นว่าแก่ๆ ให้ออกจากตำแหน่งๆ ตัวเองเป็นยังงัยทำไมไม่ออก มันควรจะออกแล้วเวลานี้ ทุกอย่างรวมอยู่ในนั้นหมดกระเทือนทั่วแดนชาวพุทธเราแล้วเวลานี้อยู่กับผู้นี้แหละ จะอยู่กับผู้ใดวะ ผู้นี้เป็นตัวสำคัญเอาแค่นี้เสียก่อน เอ๊วว่าไปอีก)

เร่งด่วนเหมือนต้องการจะฆ่าตัดตอนอะไรบางอย่าง ??(ตัดตอนทุกอย่างละ มหาโจรอันธพาล จะไปทางดีไม่ยอมไปละ อันใดที่จะทำให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์จมน้ำมันทำทั้งนั้นละพวกนี้ละ เอ๊วว่าไป)

ด้วยเหตุนี้จึงมีกรรมการมหาเถรสมาคมผู้มีบทบาทสูงไม่ได้เข้าประชุมด้วย(เออ เราก็เห็นด้วย ไปประชุมอะไรประชุมแบบนั้น เราเห็นด้วยอันนี้นะ สมมุติว่าเราเป็นมหาเถรสมาคม หลวงตาบ้วนนี้ออกทันทีเลยเข้าใจไหม ก่อนจะออกขี้อัดใส่ที่ประชุมนั้นไปเลย เอ๊วว่าไป มันฟังไม่ได้นี่นะ ภาษาธรรมภาษาโลกเรียนมาด้วยกัน มันรู้ด้วยกันผิดถูก ทำไมจะพูดไม่ได้วะ ผู้ทำยังทำได้ เลวขนาดไหนมันยังทำได้ ผู้พูดไม่ได้พูดเพื่อความเลว เตือนให้รู้เรื่องรู้ราวผิดถูกชั่วดีต่างหาก ผิดที่ตรงไหน เอ๊วว่าไป)

เพราะไม่รู้ว่าจะมีเรื่องจำเป็นเร่งด่วนเข้าการพิจารณาเพื่อลงมติ จึงเกิดความหละหลวม(อะไรต่ออะไรก็มีแต่แบบเดียวกัน เร่งด่วนก็เร่งด่วนแบบนั้นแหละ เข้าใจหรือแบบนั้นนะ เอาละเข้าใจแล้วก็ต่อไป) ต่างมิได้คำนึงถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดตามมาให้อ่องแท้ ท่านเสนอมาอย่างไรที่ประชุมก็ต้องมีมติไปตามนั้น ตามที่เคยได้ทำกันมาจนแทบจะกลายเป็นจารีตประเพณีกันไปแล้ว

แล้วผลที่เกิดตามมาก็คือความเสียหายอย่างใหญ่หลวงของพระศาสนา ภาพลักษณ์ของเจ้าคณะพระสังฆาธิการและระบบระเบียบทางการปกครองคณะสงฆ์ ก็ส่อออกไปในทางลบหมด

การมีมติส.สั่งปลดจึงได้นำไปสู่ข้อขัดแย้งบานปลาย มีการเปิดโปงขบวนการทุจริตเงินของวัดซึ่งมีมูลค่าสูงถึง 1,800 ล้านบาท ทางคณะญาติโยมของพระราชมงคลวุฒาจารย์ก็ทำท่าจะออกมาเคลื่อนไหวต่อสู้กับอธรรม ทางศูนย์พิทักษ์ผู้เรื่องอำนาจก็เตรียมพร้อมที่จะนำกลุ่มมีอบออกมาลุย(เอาละอันนี้เราไม่ตอบ ถ้าตอบมันจะเป็นหมากัดกัน ไม่ตอบแหละเข้าว่าไป)

เกือบจะเป็นศึกน้ำผึ้งหยดเดียวไปแล้ว

ล่าสุดลูกศิษย์ทางฝ่ายของพระราชมงคลวุฒาจารย์ ได้นำเรื่องเข้าแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวนกองปราบ และยังร้องไปถึง ป.ป.ง.และ ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินตรวจสอบและดำเนินการในทางกฎหมาย

ขอกราบนมัสการงามๆ สักสามครั้ง ในทางแก้ จะเป็นไปได้ไหมการจะลงมติส.ใดๆ ควรจะให้มีการโหวตเสียงเป็นความลับ หากเสียงส่วนใหญ่ว่าอย่างไร ก็มีมติไปตามนั้น!!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา เราก็ตอบเท่านั้นละไม่ตอบมากวันนี้ มันมากพอแล้ว ตูนาฬิกา แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ อันนี้เป็นประชาชนที่เขาดูเว็บไซต์หลวงตา เกี่ยวกับการถวายคืนพระราชอำนาจในการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราชเขามีความคิดเห็นดังต่อไปนี้ครับ

การถวายคืนพระราชอำนาจผมเป็นคนหนึ่งที่เห็นควรด้วย สิ่งใดก็ตามถ้าบอกว่าถวายในหลวงคนไทยทุกคนไม่น่าจะค้าน รัฐบาลที่ได้รับโปรดเกล้าให้บริหารราชการแผ่นดินเรายอมรับได้สนิทใจ เครื่องราช..ที่ได้รับพระราชทานเรายอมรับสนิทใจ พระสังฆราชและผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ที่มาจากการสถาปนาจากในหลวงโดยตรงทุกคนยอมรับได้สนิทใจ ประเทศไทยมีสามสถาบันหลัก คือสถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ หาได้มีสถาบันรัฐบาลไม่ พระสังฆราชคือองค์ประมุขสถาบันศาสนา ถ้าจะมาจากรัฐบาลหรือจากพระสงฆ์แต่งตั้งกันเองจะสมควรหรือ เป็นความคิดเห็นเฉยๆ ครับ

หลวงตา ที่ถูกต้องมาแล้วตั้งแต่ตีกด้าบรรพ์ กาลไหนๆ ประเพณีของชาติไทยเรา ก็ เป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้น ที่จะทรงสถาปนาให้เป็นสมเด็จพระ สัมเด็จพระสังฆราช ไม่ปรากฏว่าที่ไหนมาจามาเอื่อมมาแย่งมาชิง กินกันอยู่เวลานี้ตบตบๆ อยู่ รอบด้าน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระสังฆราชนี้ เราก็ก่อนเคยมีก็ฟังมา มี เดี่ยวนี้ละ กินนั้นกินนี้ งามโน้นงามนี้ กลิ่นนั้นกลิ่นนี้ มีแต่พวกเปรตพวกยักษ์พวกผีทั้งนั้น เรื่องประเพณีชาวไทยยอมรับกันมาตั้งแต่ตีกด้าบรรพ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้น เป็นผู้ทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชขึ้นมา ไม่มีผู้อื่นใดเข้ามาเกี่ยวข้อง เวลานี้มันมา จากไหนต่อจากไหน ถ้าไม่มาจากพวกยักษ์พวกผีพวกเปรต พวกกินไม่อิ่มไม่พอ งามโน้น งามนี้ไปเท่านั้นจะเป็นอะไรไป เอาเท่านั้นแหละ

ผู้กำกับ มีสั้นๆ นะครับ เขาบอกว่าพระสงฆ์ไทยกำลังรอรับฟังทางวิทยุอยู่นะครับ เกี่ยวกับที่ว่า ส.ส.พรรคไทยรักไทยประมาณ ๗๐-๘๐ ท่านร่วมกันลงลายมือชื่อเพื่อการ พิจารณาแก้ไข พ.ร.บ.คณะสงฆ์ในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๐ ให้ถวายคืนพระราชอำนาจแก่ ในหลวงนี้ละครับ สรุปลงเลยนะครับ วันนี้เขามี ครม.สัญจรที่อุบลราชธานี นายกฯ ทักษิณไป เป็นประธาน ก็มีคณะสงฆ์ไทยทางจังหวัดอุบลฯ จะนำหนังสือไปให้นายกฯ ทักษิณ อันนี้ก็ อยากทราบว่าจะสมควรหรือไม่สมควรประการใด

หลวงตา อันนี้เป็นเรื่องความเห็นของประชาชนและพระสงฆ์ทั่วประเทศ เราค้าน ไม่ได้ แต่ที่เกี่ยวกับเรื่องในหลวงนี้เป็นความเหมาะสมอยู่แล้ว เราว่าได้ที่นั่นละนะ

ผู้กำกับ ที่นี้เขาจะไปยื่นวันนี้ ว่าสมควรจะยื่นกับนายกฯวันนี้ไหมหรือว่าจะพิจารณา อย่างไม่

หลวงตา มาถามเราทำไมก็ความเห็นมากมายก่ายกอง เป็นเรื่องของความเห็นทั่วๆ ไป

ผู้กำกับ เรื่องนี้เราก็ก่อนเสนอไปทางนายกฯ แล้ว ส.ส.ของไทยรักไทย ๗๐-๘๐ คน เพียงแต่นายกฯ ยังไม่ได้เซ็น

หลวงตา ถ้าพิจารณาทางโน้นกับทางนี้จะรอเราก็ก่อนว่านะ

ผู้กำกับ เขารอฟังหลวงตาอยู่นี้

หลวงตา เออ เราก็ก่อนว่า จะรอหรือไปก่อนเพราะส่วนใหญ่ส่วนน้อยมันยังมีอยู่ใน นั้น

ผู้กำกับ ก็นั่นสิครับ เรื่องก็เสนอไปแล้ว แต่เหมือนคล้ายๆ ว่าไปเร่งรัดเขา จนเกินไป

หลวงตา เอา จะรอเสียก่อนก็ได้นะ รอก่อนก็ได้เพื่อเป็นมงคลแก่ชาติของเรา ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา การรอนี้ไม่ใช่รอเพื่อถอยหลัง เพื่อความแพ้ เพื่อชาติไทย ศาสนาไทย พระมหากษัตริย์ไทยล่มจมนะ รอไว้เพื่อจะพยุงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา เอาๆ รอได้ตามจังหวะ ไม่ใช่รอแบบถอยกรูดนะ เราเห็นอย่างนั้น เอาละพอ

(มาจากโรงเรียนหนองไผ่วิทยาคม อุดรธานีครับ)

หลวงตา มาอะไรละ มันยุ่งอยู่ตลอด

(เขามาขออาหารแห้งครับ)

หลวงตา ไม่ให้ อาหารแห้งก็ไม่ให้ อาหารสดก็ไม่ให้ เมืองหนองหานไม่ได้เคยตาย เพราะอดอาหารนี้ ทำไมจะต้องมาขอวัดป่าบ้านตาด ไม่ให้ ถ้าให้จะทำให้คนลืมหืมตาขึ้นๆ นี้โกดังของเราเต็มเอี้ยตๆ เราเพื่อแจกโรงพยาบาลน้อยเมื่อไร ไม่ให้บกบางนะ มากี่โรงๆ ให้ครบหมด เวลาจะไปก็เต็มน้ำมันให้เต็มรถๆ อยู่ตลอดมา ไม่ทราบว่ อ้อย มันจะ ๒๐ กว่าปีแล้วมั้ง เราให้มาตลอด ก็อย่างนี้แล้ว เราจะไปช่วยที่ไหนอีกนักหนา ส่งทางนั้นส่งทางนี้ ก็อย่าลืมหืมตาไปซิ เห็นเขาให้ทานละก็มาขำห้อยซิกก็เกินไป ลืมตัวเข้าใจไหม หา มาให้หลวงตาบ๊วหน้อยชิน่าว่างั้น เราอยากฟังเหลือเกินนี้ หลวงตาบ๊วกำลังจะตายเดี๋ยวนี ไม่มีอะไรจะมาให้แล้วหมดแบมมือนี้ เอา ไปช่วยหลวงตาบ๊วหน้อย เราอยากฟังนะ คนนั้นก็มาขอ คนนี้ก็มาขอ ไม่อยากฟัง มันเบื่อจะฟังแล้ว เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz